



Bár kiterjedt, lakatlan országrészeket haladt át, veszélyesen sűrű forgalomban, a szebb városokban alaposabban körülnézett, s még búvárkodott is az egyik festői tóban – igyekszik kihasználni az időt, amelyet még a kontinensen tölt.

Útjának meglehetősen fárasztó szakaszát hagyta maga mögött a Góbé termékcsalád által támogatott világutazó **Kobra** július végén: nem csupán a hetven kilométeres kiterjedésű lakatlan területeken való tekerés, de a közlekedés nehézsége, a komoly balesetveszély is próbára tette képességeit, gyakorlottságát.

Árnyékban mért **közel negyven Celsius-fokos hőségben**, ivóvízből rendszeren feltankolva rótt a napi kilencven, száz vagy akár százhatvan kilométeres távokat azért, hogy lehetőleg lakott terület közelében éjszakázzon.

Majdnem beszippantották a teherautók

A végtelen hosszúságú utakon kihalt épületek tömkelege, pusztaság fogadta. Egy helyen például így írta le benyomásait:

„Egy útelágazás vagy az utak találkozása biztosított itt valamikor megélhetést az embereknek. Megszámoltam, tizenegy üzlethelyiségből csak kettő működött. A többit magára hagyták a sivatagban. Ez jellemző sok száz kilométeren keresztül. Valamikor szép időket élhettek az emberek erre felé. Biztos a párhuzamosan futó autópálya megépítése az okozója ennek a haldoklásnak. Az ilyen helyek is oázist jelentenek a negyvenöt kilométeres forrás után. Leülhetek egy árnyékos helyre megpihenni, inni egy jéghideg kólát.”

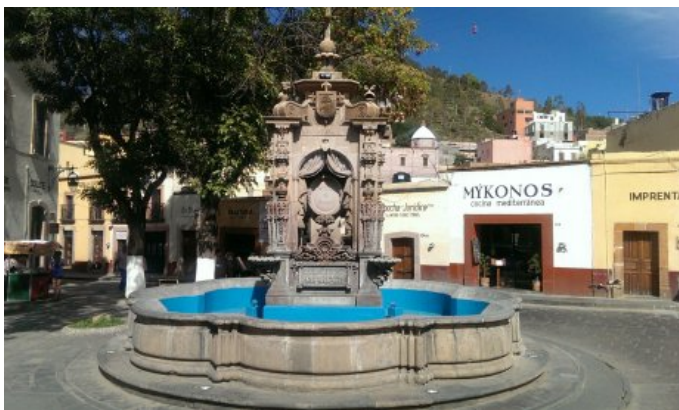


Marihuána a kertben, motor a konyhában

A mexikóiak vendégszeretetét, segítőkészségét számos alkalommal érezte, de július közepén, Camargo városában invitálták olyan házigazdához is, akitől jobb ötlet volt elbúcsúznia egy hosszú út utáni estén, a biztos fekvőhelyről lemondva a bizonytalanért.

„Megérkeztem egy zsúfoltan lakott negyedbe. Itt úgy építkeznek, hogy az útról belépnek egy helyiségbe, ami **egyszerre előszoba, konyha és éjjel motorbicikli-tároló**. Körben van még pár szoba, és hátul a kert. Na, itt egy rendetlen szoba és konyha volt, a sátram nem fért volna el a kertben, ahol marihuána volt ültetve. A házban csak a két férfi volt, akivel az úton találkoztam, és kellett várjunk, amíg a tulaj hazaér egy temetésről.

Próbáltam kitalálni a gazdi személyiségét. Drótból, fogaskerekekből készített testépítő gépei voltak, ezért egy fiatal, tisztességes munkát nem szerető, gyanús egyénre tippeltem.



Mexikóban az ilyen adok-veszek-intézem-beszerzem neked munkák jelen vannak mindenütt a társadalomban, kezdve a szegény rétegtől a katonaságig. Egy dologban tévedtem a gazdi személyiségével kapcsolatban: körülbelül hatvanéves volt.

Erős testalkatú, magas, ősz hajú ember volt, aki egy lepukkant fehérnéppel érkezett. Látva, hogy vendégek vannak a házában, kirakta szerelmét, és kérdőre vonta ismerőseimet kilétem felől. Nagy lelkesedéssel mesélték sztorimat a földkerülő utamról, és hogy mekkora sztár vagyok. Látszott öregem szúrós szemein, hogy nem hatódik meg a »sztároktól«, a gyanú is ott maradt nézésében, de beleegyezett, hogy maradjak.

Pár méteres udvaron üldögtünk, egy halom lehűtött sör körül. **A téma a marihuána, por, drog, gyógyszer, vénába, orrba, szájba**

. Néha megkérdezték, honnan jövök, merre megyek. Előkerült egy marék fű, majd vegyszerek, szívózás.

Közben besötétedett, én a százhatvan kilométeres tekerés után enni, fürödni, aludni szerettem volna. Amikor az ötödik alkalommal kérdezték, hogy honnan jövök, merre megyek, idejét láttam lelépni, mielőtt valami gyanús dologba keverednék. Szándékomat, hogy elmegyek hotelbe, egy okéval vették tudomásul, és folytatták tovább vehemens társalgásukat" – számolt be blogján a székelő utazó.

Ajándékszobát és tortát kapott

Alig két nappal később azonban – egy Cebalos nevű helységbe érve, jócskán belefáradva a több mint másfél hónapos forróságba, szárazságba, amely Utah óta kísérte – feltöltődött újra az emberek jóindulatának gyümölcseivel. Erről ekképp számolt be:

„Reméltem, egy eldugott kis faluba csöppenek, de poros, rendetlen nagyobb települést találtam. Teherautósok pihenője volt, és erre épült minden megélhetés. Szerelők, gumijavítók, kocsmák, prostituáltak mindenütt, és a bűnözés valószínű.



Bázi nagy latin buli

Közel sem ez volt az egyetlen alkalom, amikor feloldódhatott a latin rigmusokban, életérzésben: július 28-án Zacatecas városában – amin eredeti tervei szerint csak áthajtott volna a tengerpart felé menet – rettenetesen eltévedt, és a helységeken belüli táblákkal, illetve GPS-készülékével folytatott meddő harc után észrevette, hogy egy különösen szép épületekkel ékesített városba érkezett. A látványban gyönyörködve eldöntötte, marad még két napot, és szállást foglalt egy olcsó fogadóban.

„Hamar zuhanyoztam egyet, bevágtam egy nagy kávé, és igyekeztem ki a városba nézelődni, vacsorázni. Ami ezután jött, azért **érdemes volt 27 000 kilométert tekerni**. A mexikóiak védőszentje, látva, hogy karácsonyra hazamegyek, úgy döntött, hogy ajándékát most adja át.



Alig tízperces keresés után egy téren találtam magam, ahol Zacatecas nemzetközi néptáncfesztiválját tartották. Az elmúlt kultúraszegény év után most magamba szívtam mindent, amit láttam, hallottam. A világ minden tájáról voltak előadók, de főleg Dél-Amerikából.

Egy pillanatig sajnáltam, hogy most kihagyom ezt a kontinenst. A közönség latinosan közvetlen, hangos, vidám. Együtt énekelt, tapsolt az előadókkal. Csak ültem és gyönyörködtem a világ sokszínűségében, a vidám, latinos muzsikában, a nyári estében, az életben, közben esteledett, rég elfelejtettem éhségemet.

Lelkem csordultig volt szépséggel, de ez csak a bemelegítője volt annak, ami ezután következett. A hűvös nyári szombat estén nincs jobb egy szabadtéri, városi táncnál – erre gondolhatott az a pár ezer ember, aki elindult a térről, körbe a város kis és nagy utcáin, magukkal cipelve a fellépő zenekarok nagy részét. A mellettem elhaladó tömegben könnyű volt elvegyülni és végigtáncolni a városon.

Fantasztikus az a jókedv, ami a latin emberek sajátossága. Gyönyörű épületek között vonult a tömeg a katedrális irányába. Késő éjjel egy hatalmas vihar próbálkozott szétszlatni a tömeget, de nem járt sikerrel. A tömeg behúzódott egy árkád alá, és ott folytatta" – számolt be élményeiről, hozzátéve, **a városképet egységes feliratozás teszi rendezetté.**

„A régi városrészben mindenütt fekete felirat volt az üzletek felett, egyforma betűkkel. Nem volt kivétel ezek közül a McDonald's és a kínai büfé sem. Sok európai város tanulhatna innen.”

Hűvösre került

Mexikó keleti része felé haladva sűrűbben lakott területeken vágott keresztül: a sivatagos, de kaktuszokkal sűrűn tarkított tájakon nehéz volt sátorhelyeket találnia, de a közel 2 200 méteres tengerszint fölötti magasságokban éjszaka **örömmel élte át a fázás már-már elfeledett érzését.**



Meleg vízi merülés

Július 31-én aztán San Luis Potosi városban újra megállt pihenni és művelődni: éppen elcsípett egy mozgásszínházi fesztivált, amely két napig a városban tartotta.



„Nagy a turizmus itt is: sok az árus, utcai kajás, nagy a giccsfelhozatal. Itt minden ételnek egyforma neve van, de minden néni másként készíti” – újságolta. Onnan továbbindulva átvágott a közelben lévő hegyeken, a Media Laguna nevű meleg vizű tóig, ahol augusztus harmadikán végre ismét bűvárkodhatott is.

„Meglepően tiszta volt a vize, a látótávolság 15–20 méter körül volt. Nem hasonlítható össze az óceáni merüléssel, de érdekes élmény volt. Délután, a második merülésnél már zavaros volt a víz, alig 3–4 métert lehetett látni. Nyomasztó volt, és nagyobb figyelmet igényelt a társak szemmel tartása” – számolt be.

Kobra terveit szerint augusztus 20. környékén hagyná el a kontinenst: Mexikóvárosból Portugáliába vagy Spanyolországba repülne át, addig azonban még megtekintene számos kis barátságos települést. A fekvőbringás további útjáról hamarosan ismét tudósítunk.